

a) Banens Vedligeholdelse og Forbedring forudsættes at kunne udføres for 22,409 Rb. mindre end i 1858. Nedsættelsen er tilvejebragt ved til en senere Tid at udsætte Ombygningen af Skinner og Sveller paa flere Steder, især paa den ældste Deel af Banen; ved at udsætte Anlægget af forskellige Sporstrækninger, som formeentlig ville være nyttige for Banen; ved en, paa et strengt Eftersyn af Beholdningerne støttet, formindsket Anskaffelse af nye Sager. — Det er klart, at disse Aarsager til en Formindskelse i Driftsomkostningerne tildeels ikke alene ere af forbigaaende Art, men endog af en saadan Natur, at de lade befrygte, eller vel endog nødvendiggjøre en Tilbagevenden af større Udgifter i en nær Fremtid.

b) Trækkekraften antages at ville koste 4,906 Rb. mindre; men dette hidrører for en Deel fra den forudsatte ringere Færdsel paa Banen.

c) En Sum af 5,000 Rb. til Sneekastning er ubeladt, idet man venter at kunne bestridde Sneekastningen af de til uforudsæete Udgifter ansatte 7,675 Rb.

d) Lønningskontoen er nedsat med omtrent 9,000 Rb. Heraf hidrøre dog de 5,000 Rb. fra Ubeladelsen af en Sum, der var opført til mulige Gageforbedringer. Den øvrige Deel falder især paa Banevogtningen.

Af Forhøielser findes der mange, skjøndt ingen betydelig. Paa een af disse — en Forhøielse af den administrerende Directeurs Gage fra 3,000 Rb. aarlig til 3,600 Rb. — skal Udvalget henlede Thingets Opmærksomhed, da den deels synes mindre passende under Banens nuværende uheldige Forhold, deels synes at indeholde en Opmuntring for de andre Embedsmænd og Betjente ved Banen til at vente og forlange en tilsvarende Forhøielse af deres Lønninger.

Udvalget har henvendt sin Opmærksomhed paa, hvilke Opfordringer man kan stille til Regjeringen med Hensyn til Afhjælpelse af Kongerigets uheldige Stilling som Rentegarant; men det er snart kommet til den Overviisning, at man i denne Henseende kun har faa Midler til sin Raadighed. Rigtignok siger Slutningen af Statuternes § 4, at Jernbaneselskabets Forhold til Staten er bestemt — foruden ved forskellige Resolutioner og Love — „ved alle andre Bestemmelser og Forskrifter, der ere eller maatte blive givne betræffende Jernbanen og dens Benyttelse“, og disse Ord kunne aabenbart fortolkes saaledes, at Regjeringen er berettiget til en vidtgaende Indskriden med Hensyn til „Jernbanen og dens Benyttelse“. Men deels har Regjeringen ikke hidtil fortolket eller benyttet dem saaledes, deels staaer det ikke til at vente, at den vil gjøre det uden under ganske overordentlige Forhold. — § 7 i Loven af 27de Februar 1852 berettiger Staten til selv at overtage Jernbanens Bestyrelse, naar Tilskudet i 3 paa hinanden følgende Aar har udgjort 1 pCt. eller derover af den garanterede Sum. Men dette Middel er et af dem, en Stat kun nødigt griber til; det kan uden stor Vanfærlighed, saaledes som Forholdet mellem Staten og Selskabet nu er, forhindres af Jernbanebestyrelsen, og desuden ligger det ikke for i Diebliffet.

Thinget vil vistnok ikke vente, at Udvalget skal gjøre Forslag med Hensyn til en Forøgelse af Indtagten og en Formindskelse af Driftsomkostningerne. Saadant ligger udenfor dets Hverv. Derimod anseer Udvalget det for sin Pligt atter at henvende Ministeriets Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, at Regjeringen bruger hele sin lovbestemte Indskyldelse til, saavidt det staaer i dens Magt, at virke hen til en muligst heldig Drift af den sjællandske Jernbane. Af stor Betydning er det ogsaa, at Forholdet mellem de forskellige Aars Tilskud ikke forrykkes ved Udsættelse af Udgifter til Vedligeholdelse af Banen og dens Materiel.